

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (descriptive study) เพื่อศึกษาสมรรถนะของพยาบาลหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน โรงพยาบาลอุตรดิตถ์ ซึ่งผู้ศึกษานำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลอุตรดิตถ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคลประกอบด้วย อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ตำแหน่งในปัจจุบัน และการเข้าอบรมทางการแพทย์พยาบาลทางอุบัติเหตุและฉุกเฉิน

จากการศึกษา พบว่า พยาบาลวิชาชีพหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลอุตรดิตถ์ มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 60 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ร้อยละ 95 ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน พบว่าส่วนใหญ่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 75 เป็นพยาบาลวิชาชีพระดับ 6 มากที่สุด ร้อยละ 50 และเคยได้รับการอบรมทางการแพทย์พยาบาลทางอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ร้อยละ 70 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1

จำนวนและร้อยละของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลอุตรดิตถ์ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส คุณวุฒิการศึกษา ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ตำแหน่งปัจจุบัน และการเข้าอบรมทางการพยาบาลผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน (N=20)

ลักษณะของข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	3	15
หญิง	17	85
อายุ ($\mu = 33.25$, $\sigma = 6.78$, Range = 26-52)		
26-30 ปี	10	50
31-35 ปี	4	20
36-40 ปี	3	15
41-45 ปี	2	10
45-50 ปี	-	-
51-55 ปี	1	5
สถานภาพสมรส		
โสด	8	40
คู่	12	60
คุณวุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	19	95
ปริญญาโท	1	5
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ($\mu = 8.65$, $\sigma = 5.56$, Range = 1-20)		
มากกว่า 1 ปี	1	5
มากกว่า 2 ปี	-	-
มากกว่า 3 ปี	1	5
มากกว่า 4 ปี	3	15
มากกว่า 5 ปีขึ้นไป	15	75

ตารางที่ 1 (ต่อ)

จำนวนและร้อยละของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลอุตรดิตถ์ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส คุณวุฒิการศึกษา ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ตำแหน่งปัจจุบัน และการเข้าอบรมทางการพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน (N=20)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่งปัจจุบัน		
พยาบาลวิชาชีพระดับ 7	6	30
พยาบาลวิชาชีพระดับ 6	10	50
พยาบาลวิชาชีพระดับ 5	4	20
การเข้าอบรมทางการพยาบาลด้านอุบัติเหตุและฉุกเฉิน		
เคยเข้าอบรม	14	70
ไม่เคยเข้าอบรม	6	30

ส่วนที่ 2 สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน

2.1 สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน ในแต่ละด้านและภาพรวม

สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โดยรวมพบว่า หัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงานประเมินสมรรถนะให้อยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.39, \sigma = 0.33$; $\mu = 3.70, \sigma = 0.09$; $\mu = 3.66, \sigma = 0.10$ ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สมรรถนะด้านการประเมินอาการ หัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงานประเมินสมรรถนะให้อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.89, \sigma = 0.26$; $\mu = 3.66, \sigma = 0.19$; $\mu = 3.59, \sigma = 0.17$ ตามลำดับ) สมรรถนะด้านการวางแผนการพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า หัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงานประเมินสมรรถนะอยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.32, \sigma = 0.43$; $\mu = 3.65, \sigma = 0.09$; $\mu = 3.56, \sigma = 0.11$ ตามลำดับ) สมรรถนะด้านการปฏิบัติกิจกรรมพยาบาลฉุกเฉินในภาวะวิกฤติ ผลการศึกษาพบว่า หัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงานประเมินสมรรถนะอยู่ในระดับสูง ($\mu =$

3.75, $\sigma = 0.43$; $\mu = 3.78$, $\sigma = 0.08$; $\mu = 3.76$, $\sigma = 0.07$ ตามลำดับ) สมรรถนะด้านวิชาการ ผลการศึกษาพบว่า หัวหน้างาน ประเมินสมรรถนะอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\mu = 3.75$, $\sigma = 0.43$) ตนเอง และผู้ร่วมงานประเมินสมรรถนะนี้อยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.62$, $\sigma = 0.15$; $\mu = 3.54$, $\sigma = 0.20$ ตามลำดับ) สมรรถนะด้านกฎหมายและจริยธรรม ผลการศึกษาพบว่า หัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงานประเมินสมรรถนะอยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.60$, $\sigma = 0.55$; $\mu = 3.85$, $\sigma = 0.09$; $\mu = 3.81$, $\sigma = 0.11$ ตามลำดับ) สมรรถนะด้านการบริหารจัดการการดูแลผู้ป่วย ผลการศึกษาพบว่า หัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงานประเมินสมรรถนะอยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.20$, $\sigma = 0.45$; $\mu = 3.73$, $\sigma = 0.12$; $\mu = 3.69$, $\sigma = 0.14$ ตามลำดับ) สมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ พบว่า หัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน ประเมินสมรรถนะอยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.37$, $\sigma = 0.45$; $\mu = 3.60$, $\sigma = 0.35$; $\mu = 3.67$, $\sigma = 0.12$ ตามลำดับ) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2

ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ตามการรับรู้ของหัวหน้างาน
ตนเอง และผู้ร่วมงาน จำแนกตามสมรรถนะโดยรวม และรายด้าน (N= 20)

รายการสมรรถนะ	สมรรถนะพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินตามการรับรู้ของ					
	หัวหน้างาน		ตนเอง		ผู้ร่วมงาน	
	μ (σ)	ระดับ	μ (σ)	ระดับ	μ (σ)	ระดับ
1. การประเมินอาการ	3.89 (0.26)	สูง	3.66 (0.19)	สูง	3.59 (0.17)	สูง
2. การวางแผนการพยาบาล	3.32 (0.43)	สูง	3.65 (0.09)	สูง	3.56 (0.11)	สูง
3. การปฏิบัติกิจกรรมพยาบาลฉุกเฉิน ในภาวะวิกฤติ	3.75 (0.43)	สูง	3.78 (0.08)	สูง	3.76 (0.07)	สูง
4. ด้านวิชาการ	2.93 (0.18)	ค่อนข้างสูง	3.62 (0.15)	สูง	3.54 (0.20)	สูง
5. ด้านกฎหมายและจริยธรรม	3.60 (0.55)	สูง	3.85 (0.09)	สูง	3.81 (0.11)	สูง
6. การบริหารจัดการการดูแลผู้ป่วย	3.20 (0.45)	สูง	3.73 (0.12)	สูง	3.69 (0.14)	สูง
7. ด้านความเป็นผู้นำ	3.37 (0.45)	สูง	3.60 (0.35)	สูง	3.67 (0.12)	สูง
โดยรวม	3.39 (0.33)	สูง	3.70 (0.09)	สูง	3.66 (0.10)	สูง

2.2 สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลอุดรดิษฐ์ ตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน จำแนกเป็นรายด้านและรายชื่อ

2.2.1 สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงานในด้านการประเมินอาการ พบว่า

หัวหน้างานประเมินให้สมรรถนะด้านการประเมินอาการ อยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.89$, $\sigma = 0.26$) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงทุกข้อ โดยให้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน 5 ข้อใน 6 ข้อ ($\mu = 4.00$, $\sigma = 0.00$) และประเมินสมรรถนะเกี่ยวกับบันทึกการประเมินสภาพ และข้อมูลที่สำคัญ เพื่อใช้ในการตัดสินใจในการบริหาร และการดูแลที่ต่อเนื่องได้ให้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\mu = 3.36$, $\sigma = 0.49$)

ตนเองและผู้ร่วมงานประเมินให้สมรรถนะด้านการประเมินอาการอยู่ในระดับสูงเหมือนกัน ($\mu = 3.66$, $\sigma = 0.19$; $\mu = 3.59$, $\sigma = 0.17$ ตามลำดับ) และประเมินในรายชื่อเกี่ยวกับความสามารถเก็บสิ่งส่งตรวจเพื่อชันสูตร ได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\mu = 3.85$, $\sigma = 0.37$; $\mu = 3.81$, $\sigma = 0.41$ ตามลำดับ) และข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ สามารถตรวจ และวิเคราะห์ผลการตรวจพิเศษที่ก่อให้เกิดการช่วยเหลือฉุกเฉินได้ เช่น คลื่นไฟฟ้า ภาพรังสี ได้อย่างถูกต้อง มีประโยชน์ต่อการวินิจฉัยปัญหาทั้งสองกลุ่ม ($\mu = 3.35$, $\sigma = 0.67$; $\mu = 3.37$, $\sigma = 0.62$ ตามลำดับ) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3

ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานสมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ตามการรับรู้ของ หัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน ในด้านการประเมินอาการ (N=20)

รายการสมรรถนะ	สมรรถนะพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินตามการรับรู้ของ					
	หัวหน้างาน		ตนเอง		ผู้ร่วมงาน	
	μ (σ)	ระดับ	μ (σ)	ระดับ	μ (σ)	ระดับ
สมรรถนะหลัก 1 : การประเมินอาการ	3.89 (0.26)	สูง	3.66 (0.19)	สูง	3.59 (0.17)	สูง
1. สามารถหาข้อมูล อาการสำคัญ จากการซักประวัติ ตรวจร่างกายเบื้องต้น เช่น การดู คลำ เคาะ ฟัง ได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและครอบคลุม	4.00 (0.00)	สูง	3.50 (0.61)	สูง	3.50 (0.62)	สูง
2. สามารถตรวจ และวิเคราะห์ผลการตรวจพิเศษที่ต้องให้การช่วยเหลือฉุกเฉินได้ เช่น คลื่นไฟฟ้า ภาพรังสี ได้อย่างถูกต้อง มีประโยชน์ต่อการวินิจฉัยปัญหา	4.00 (0.00)	สูง	3.35 (0.67)	สูง	3.37 (0.62)	สูง
3. สามารถเก็บสิ่งส่งตรวจ เพื่อส่งตรวจได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว	4.00 (0.00)	สูง	3.85 (0.37)	สูง	3.81 (0.41)	สูง
4. ประเมินและค้นหาปัญหาสำคัญที่จะทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิตได้ อย่างถูกต้อง รวดเร็ว	4.00 (0.00)	สูง	3.70 (0.47)	สูง	3.54 (0.53)	สูง
5. สามารถจำแนกระดับความรุนแรง (triage) ของอาการได้ ถูกต้อง รวดเร็ว (ฉุกเฉินมาก ฉุกเฉิน ไม่ฉุกเฉิน)	4.00 (0.00)	สูง	3.80 (0.41)	สูง	3.78 (0.41)	สูง
6. บันทึกการประเมินสภาพและข้อมูลที่สำคัญเพื่อใช้ในการตัดสินใจในการบริหารและการดูแลที่ต่อเนื่องได้	3.36 (0.49)	สูง	3.75 (0.44)	สูง	3.58 (0.54)	สูง

2.2.2 สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลอุตรดิตถ์ ตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน ในด้านการวางแผนการพยาบาล

ผลการศึกษาสมรรถนะด้านการวางแผนการพยาบาล เมื่อพิจารณาตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน พบว่า

หัวหน้างาน ประเมินให้สมรรถนะด้านการวางแผนการพยาบาลอยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.32, \sigma = 0.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าหัวหน้างานประเมินอยู่ในระดับสูง ถึงค่อนข้างสูง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สมรรถนะเกี่ยวกับการ พิจารณางดเว้นกิจกรรมพยาบาลที่มีผลกระทบต่อผู้ป่วย กรณีที่เป็นข้อควรระวัง เช่นการตรวจภายในผู้ตั้งครรภ์ไตรมาสที่สาม การดึงวัตถุปีกคาบบริเวณทรวงอกหรือท้อง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\mu = 4.00, \sigma = 0.00$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือพิจารณาจัดสิ่งแวดล้อมแก่ผู้ป่วยอย่างเหมาะสม เช่น ผู้ป่วยโรคติดต่อ ผู้ป่วยภูมิคุ้มกันต่ำ เป็นต้น ($\mu = 3.00, \sigma = 0.00$) วางแผนจำหน่ายผู้ป่วยเพื่อส่งต่อการรักษาได้อย่างเหมาะสม ($\mu = 3.00, \sigma = 0.00$) และพิจารณาจัดทำผู้ป่วย เพื่อการตรวจ ลดการปวดบวมและภาวะแทรกซ้อนได้อย่างเหมาะสม ($\mu = 3.00, \sigma = 0.00$)

ตนเอง ประเมินให้สมรรถนะด้านการวางแผนการพยาบาลอยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.65, \sigma = 0.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน 2 ข้อ คือ การวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยเพื่อส่งต่อการรักษาได้อย่างเหมาะสม ($\mu = 3.75, \sigma = 0.44$) และสมรรถนะเกี่ยวกับการพิจารณางดเว้นกิจกรรมพยาบาลที่มีผลกระทบต่อผู้ป่วย กรณีที่เป็นข้อควรระวัง เช่นการตรวจภายในผู้ตั้งครรภ์ไตรมาสที่สาม การดึงวัตถุปีกคาบบริเวณทรวงอกหรือท้อง ($\mu = 3.75, \sigma = 0.44$)

ผู้ร่วมงาน ประเมินให้สมรรถนะด้านการวางแผนการพยาบาล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.56, \sigma = 0.11$) ส่วนในรายข้อ ประเมินอยู่ในระดับสูงทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สมรรถนะเกี่ยวกับการพิจารณางดเว้นกิจกรรมพยาบาลที่มีผลกระทบต่อผู้ป่วย กรณีที่เป็นข้อควรระวัง เช่นการตรวจภายในผู้ตั้งครรภ์ไตรมาสที่สาม การดึงวัตถุปีกคาบบริเวณทรวงอกหรือท้อง ($\mu = 3.43, \sigma = 0.11$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ กำหนดข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลได้ถูกต้องครบถ้วนตามปัญหาของผู้ป่วย ($\mu = 3.43, \sigma = 0.61$) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4

ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานสมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน ในด้านการวางแผนพยาบาล (N=20)

รายการสมรรถนะ	สมรรถนะพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินตามการรับรู้ของ					
	หัวหน้างาน		ตนเอง		ผู้ร่วมงาน	
	μ (σ)	ระดับ	μ (σ)	ระดับ	μ (σ)	ระดับ
สมรรถนะที่ 2 : การวางแผนการพยาบาล	3.32 (0.43)	สูง	3.65 (0.09)	สูง	3.56 (0.11)	สูง
7. กำหนดข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลได้ถูกต้อง ครบถ้วน ตามปัญหาของผู้ป่วย	3.17 (0.37)	สูง	3.55 (0.60)	สูง	3.43 (0.61)	สูง
8. วางแผนการพยาบาลหลังประเมินผลได้อย่างเหมาะสม	3.45 (0.51)	สูง	3.55 (0.60)	สูง	3.49 (0.57)	สูง
9. วางแผนให้มีการเฝ้าระวังหลังการตรวจรักษาได้อย่าง เหมาะสม	3.05 (0.22)	สูง	3.22 (0.57)	สูง	3.61 (0.58)	สูง
10. พิจารณาจัดสิ่งแวดล้อมแก่ผู้ป่วยอย่างเหมาะสม เช่น ผู้ป่วยโรคติดต่อ ผู้ป่วยภูมิคุ้มกันต่ำ เป็นต้น	3.00 (0.00)	ค่อนข้างสูง	3.70 (0.47)	สูง	3.69 (0.47)	สูง
11. วางแผนจำหน่ายผู้ป่วยเพื่อส่งต่อการรักษาได้อย่าง เหมาะสม	3.00 (0.00)	ค่อนข้างสูง	3.75 (0.44)	สูง	3.67 (0.51)	สูง
12. คาดการณ์ จัดเตรียมอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ในการ รักษาพยาบาลเหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละราย/แต่ละกรณี	3.95 (0.22)	สูง	3.55 (0.51)	สูง	3.53 (0.53)	สูง
13. พิจารณาจัดทำผู้ป่วยเพื่อการตรวจ ลดการปวดบวมและ ภาวะแทรกซ้อนได้อย่างเหมาะสม	3.00 (0.00)	ค่อนข้างสูง	3.70 (0.47)	สูง	3.68 (0.47)	สูง
14. พิจารณางดเว้นกิจกรรมพยาบาลที่มีผลกระทบต่อ ผู้ป่วย กรณีที่เป็นข้อควรระวัง เช่นการตรวจภายในผู้ ตั้งครรภ์ไตรมาสที่สาม การดึงวัตถุแปลกปลอมทรวงอก หรือท้อง	4.00 (0.00)	สูง	3.75 (0.44)	สูง	3.74 (0.44)	สูง

2.2.3 สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน ในด้านการศึกษาสมรรถนะด้านการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาล

ผลการศึกษาสมรรถนะด้านการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาล เมื่อพิจารณาตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน พบว่า

หัวหน้างานประเมินให้สมรรถนะด้านการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลอยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.75, \sigma = 0.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเมินอยู่ในระดับสูง ถึงค่อนข้างสูง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีจำนวน 8 ข้อ ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด มีจำนวนเท่ากัน 3 ข้อ คือ สามารถช่วยแพทย์ทำการหัตถการได้ถูกต้อง รวดเร็ว ปลอดภัย ($\mu = 3.00, \sigma = 0.00$) เฝ้าระวังอาการหลังปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลอย่างเหมาะสม ($\mu = 3.00, \sigma = 0.00$) และสามารถส่งต่อข้อมูลที่จำเป็นของผู้ป่วยแก่พยาบาลหรือผู้ป่วยทุกรายเพื่อการรักษาพยาบาลที่ต่อเนื่องได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ($\mu = 3.00, \sigma = 0.00$)

ตนเอง ประเมินให้สมรรถนะในด้านนี้อยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.78, \sigma = 0.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับสูงทุกรายข้อ โดยสมรรถนะเกี่ยวกับการปฏิบัติเทคนิคบริการพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว เช่น เจาะเลือด ให้ออกซิเจน ให้สารน้ำ ทางหลอดเลือดดำ ทำแผล เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.90, \sigma = 0.30$) และประเมินข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ การติดต่อประสานงานก่อนนำส่งโดยการโทรแจ้งให้ทราบอาการของผู้ป่วยหรือติดต่อทางวิทยุให้ทราบก่อนล่วงหน้า ($\mu = 3.70, \sigma = 0.47$)

ผู้ร่วมงานประเมินให้สมรรถนะเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลอยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.76, \sigma = 0.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับสูงทุกรายข้อ ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ การปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยยึดหลักการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อ ($\mu = 3.86, \sigma = 0.36$) ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สามารถให้การพยาบาลเบื้องต้นได้ในภาวะฉุกเฉินในทุกระบบ / ปัญหาที่พบบ่อยๆ ได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้องและเหมาะสม ($\mu = 3.67, \sigma = 0.05$)

ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5

ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานสมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน ในด้านการปฏิบัติกิจกรรมพยาบาลฉุกเฉินในภาวะวิกฤติ (N=20)

รายการสมรรถนะ	สมรรถนะพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินตามการรับรู้ของ					
	หัวหน้างาน		ตนเอง		ผู้ร่วมงาน	
	μ (σ)	ระดับ	μ (σ)	ระดับ	μ (σ)	ระดับ
สมรรถนะที่ 3: การปฏิบัติกิจกรรมพยาบาลฉุกเฉินในภาวะวิกฤติ	3.75 (0.43)	สูง	3.78 (0.08)	สูง	3.76 (0.07)	สูง
15.สามารถให้การรักษายาบาลเบื้องต้นได้ในภาวะฉุกเฉินในทุก ระบบ / ปัญหาที่พบบ่อยๆ ได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้องและเหมาะสม	4.00 (0.00)	สูง	3.80 (0.41)	สูง	3.67 (0.50)	สูง
16.ปฏิบัติเทคนิคบริการพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว เช่น เจาะ เลือด ให้ออกซิเจน ให้สารน้ำ ทางหลอดเลือดดำ ทำแผล เป็นต้น	4.00 (0.00)	สูง	3.90 (0.30)	สูง	3.83 (0.39)	สูง
17.ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลที่มีความยุ่งยากซับซ้อน ได้อย่าง ถูกต้อง รวดเร็ว เช่น สวนล้างกระเพาะอาหาร เข็มแผล เป็นต้น	4.00 (0.00)	สูง	3.85 (0.37)	สูง	3.81 (0.40)	สูง
18.ปฏิบัติการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน (Basic life support) และ / หรือการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นสูง (Advance CPR) ได้ถูกต้อง ครบถ้วนตามแนวทางที่กำหนด	4.00 (0.00)	สูง	3.80 (0.41)	สูง	3.74 (0.46)	สูง
19.สามารถช่วยแพทย์ทำหัตถการได้ถูกต้อง รวดเร็ว ปลอดภัย	3.00 (0.00)	ก่อน ข้างสูง	3.75 (0.44)	สูง	3.69 (0.49)	สูง
20.ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลได้สอดคล้องกับแผนการรักษาของ แพทย์	4.00 (0.00)	สูง	3.75 (0.44)	สูง	3.80 (0.40)	สูง
21.ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยยึดหลักการป้องกันการแพร่ กระจายเชื้อ	3.35 (0.22)	สูง	3.85 (0.37)	สูง	3.86 (0.36)	สูง
22.เฝ้าระวังอาการหลังปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลอย่างเหมาะสม	3.00 (0.00)	ก่อน ข้างสูง	3.70 (0.47)	สูง	3.71 (0.45)	สูง
23.สามารถให้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นแก่ผู้ป่วยอุบัติเหตุและ ฉุกเฉิน ณ จุดเกิดเหตุ เช่น การห้ามเลือด การตาม เป็นต้น ได้อย่าง ถูกต้องและปลอดภัย	4.00 (0.00)	สูง	3.75 (0.55)	สูง	3.81 (0.49)	สูง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานสมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน ในด้านการปฏิบัติกิจกรรมพยาบาลฉุกเฉินในภาวะวิกฤติ (N=20)

รายการสมรรถนะ	สมรรถนะพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินตามการรับรู้ของ					
	หัวหน้างาน		ตนเอง		ผู้ร่วมงาน	
	μ (σ)	ระดับ	μ (σ)	ระดับ	μ (σ)	ระดับ
24. สามารถเคลื่อนย้ายผู้ป่วยโดยป้องกันการบาดเจ็บเพิ่มมากขึ้นหรือภาวะแทรกซ้อนจากการเคลื่อนย้ายได้	3.90 (0.30)	สูง	3.85 (0.37)	สูง	3.82 (0.42)	สูง
25. ผู้ป่วยหนักได้รับการดูแลอย่างถูกต้อง ได้แก่ การเปิดทางเดินหายใจ การให้สารน้ำตามความเหมาะสม และถูกนำส่งโดยรถ Ambulance มีอุปกรณ์ช่วยชีวิตพร้อมมูลและสามารถใช้เครื่องมือพิเศษได้ถูกต้อง	4.00 (0.00)	สูง	3.75 (0.44)	สูง	3.71 (0.58)	สูง
26. ติดต่อประสานงานก่อนนำส่งโดยการโทรแจ้งให้ทราบอาการของผู้ป่วยหรือติดต่อทางวิทยุให้ทราบก่อนล่วงหน้า	4.00 (0.00)	สูง	3.60 (0.60)	สูง	3.68 (0.64)	สูง
27. สามารถส่งต่อข้อมูลที่จำเป็นของผู้ป่วยแก่พยาบาลหอผู้ป่วยทุกรายเพื่อการรักษาพยาบาลที่ต่อเนื่องได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	3.00 (0.00)	ค่อนข้างสูง	3.80 (0.41)	สูง	3.77 (0.56)	สูง

2.2.4 สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน ในด้านวิชาการ

ผลการศึกษาการประเมินสมรรถนะด้านวิชาการ เมื่อพิจารณาตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน พบว่า

หัวหน้างานประเมินให้สมรรถนะด้านวิชาการอยู่ในระดับค่อนข้างสูง (μ 2.93, σ = 0.18) โดยพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า มีสมรรถนะอยู่ในระดับค่อนข้างสูงถึงสูง โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือความสามารถให้คำปรึกษาและแนะนำแก่ผู้ป่วยและญาติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ได้ถูกต้อง เหมาะสม (μ = 3.05, σ = 0.22) ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ สามารถสอน ฝึกทักษะ ให้คำแนะนำด้านวิชาการให้กับบุคลากรภายในหน่วยงาน / โรงพยาบาลบุคคลทั่วไปได้ เช่น การปฐมพยาบาล การช่วยฟื้นคืนชีพ ได้เป็นอย่างดี (μ = 2.60, σ = 0.75)

ตนเอง ประเมินให้สมรรถนะด้านวิชาการอยู่ในระดับสูง (μ = 3.62, σ = 0.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสมรรถนะอยู่ในระดับสูงทุกข้อ โดยสมรรถนะมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือการให้คำปรึกษาและแนะนำแก่ผู้ป่วยและญาติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพได้ถูกต้อง (μ = 3.80, σ = 0.41) และข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ สามารถนำเสนอและเผยแพร่ผลงานด้านวิชาการ เช่น แนวทางการดูแลผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน แนวทางการดูแลผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะ กล้ามเนื้อหัวใจตาย (μ = 3.40, σ = 0.75)

ผู้ร่วมงานประเมินให้สมรรถนะด้านวิชาการอยู่ในระดับสูง (μ = 3.54, σ = 0.20) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีสมรรถนะอยู่ในระดับสูงทุกข้อ โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ การให้คำปรึกษาและแนะนำแก่ผู้ป่วยและญาติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพได้ถูกต้อง เหมาะสม (μ = 3.79, σ = 0.42) และข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สนใจศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในเชิงกว้างและลึกเกี่ยวกับการพยาบาลอุบัติเหตุฉุกเฉินและสาขาที่เกี่ยวข้อง และนำความรู้ใหม่มาปรับใช้ในงาน (μ = 3.46, σ = 0.59) ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6

ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานสมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ตามการรับรู้ของ
หัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน ในด้านวิชาการ (N=20)

รายการสมรรถนะ	สมรรถนะพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินตามการรับรู้ของ					
	หัวหน้างาน		ตนเอง		ผู้ร่วมงาน	
	μ (σ)	ระดับ	μ (σ)	ระดับ	μ (σ)	ระดับ
สมรรถนะที่ 4: ด้านวิชาการ	2.93 (0.18)	ค่อนข้างสูง	3.62 (0.15)	สูง	3.54 (0.20)	สูง
28.ปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยฉุกเฉินโดยใช้ความรู้เบื้องต้น	3.00 (0.00)	ค่อนข้างสูง	3.70 (0.47)	สูง	3.66 (0.51)	สูง
ทางการพยาบาล ด้านกายวิภาค สรีรวิทยา พยาธิสภาพ เกสัชวิทยาได้อย่างเหมาะสม						
29.สนใจศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในเชิงกว้างและลึกเกี่ยวกับการพยาบาลอุบัติเหตุฉุกเฉินและสาขาที่เกี่ยวข้อง และนำความรู้ใหม่มาปรับใช้ในงาน	3.00 (0.00)	ค่อนข้างสูง	3.60 (0.50)	สูง	3.46 (0.59)	สูง
30.สามารถนำเสนอและเผยแพร่ผลงานด้านวิชาการ เช่น แนวทางการดูแลผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน แนวทางการดูแลผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะ กล้ามเนื้อหัวใจตาย	3.00 (0.00)	ค่อนข้างสูง	3.40 (0.75)	สูง	3.28 (0.72)	สูง
31.สามารถให้คำปรึกษาและแนะนำแก่ผู้ป่วยและญาติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพได้ถูกต้อง เหมาะสม	3.05 (0.22)	สูง	3.80 (0.41)	สูง	3.79 (0.42)	สูง
32.สามารถสอน ฝึกทักษะ ให้คำแนะนำด้านวิชาการให้กับบุคลากรภายในหน่วยงาน / โรงพยาบาลบุคคลทั่วไปได้ เช่น การปฐมพยาบาล การช่วยฟื้นคืนชีพ ได้เป็นอย่างดี	2.60 (0.75)	ค่อนข้างสูง	3.60 (0.60)	สูง	3.54 (0.67)	สูง

2.2.5 สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน ด้านกฎหมายและจริยธรรม

ผลการศึกษาสมรรถนะด้านกฎหมายและจริยธรรม ของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน พบว่า

หัวหน้างานประเมินรายด้านอยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.60, \sigma = 0.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีสมรรถนะอยู่ในระดับสูง ถึงค่อนข้างสูง ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากัน 3 ข้อ คือ การปฏิบัติงานตามขอบเขตของวิชาชีพ / กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ ($\mu = 4.00, \sigma = 0.00$) คุณศัพท์ยสินของผู้บาดเจ็บและส่งมอบอย่างถูกต้องเหมาะสม และปลอดภัย ($\mu = 4.00, \sigma = 0.00$) รักษาสิทธิของผู้ป่วย ให้การพยาบาลผู้ป่วยอย่างเท่าเทียม ไม่เลือกชั้น วรรณะ เชื้อชาติ ศาสนา ไม่เปิดเผยร่างกายผู้ป่วยโดยไม่จำเป็น ดูแลให้มีการยินยอมรักษาอย่างเหมาะสม ($\mu = 4.00, \sigma = 0.00$) ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด เท่ากัน 2 ข้อ คือ มีการใช้ข้อมูลร่วมกันระหว่างสหสาขาวิชาชีพและบันทึกการพยาบาลเกี่ยวกับผู้ป่วยคดีได้อย่าง ถูกต้องครบถ้วน มีประสิทธิภาพ ($\mu = 3.00, \sigma = 0.00$) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจ วินิจฉัย การรักษา อาการ แก่ผู้ป่วยเพื่อช่วยให้ผู้ป่วย และครอบครัว ตัดสินใจเกี่ยวกับการรักษาได้ ($\mu = 3.00, \sigma = 0.00$)

ตนเองประเมินรายด้านอยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.85, \sigma = 0.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าสมรรถนะอยู่ในระดับสูงทุกข้อ ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด คือ รักษาสิทธิของผู้ป่วย ให้การพยาบาลผู้ป่วยอย่างเท่าเทียม ไม่เลือกชั้น วรรณะ เชื้อชาติ ศาสนา ไม่เปิดเผยร่างกายผู้ป่วยโดยไม่จำเป็น ดูแลให้มีการยินยอมรักษาอย่างเหมาะสม ($\mu = 3.95, \sigma = 0.22$) ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีการใช้ข้อมูลร่วมกันระหว่างสหสาขาวิชาชีพและบันทึกการพยาบาลเกี่ยวกับผู้ป่วยคดีได้อย่าง ถูกต้องครบถ้วน มีประสิทธิภาพ ($\mu = 3.70, \sigma = 0.47$)

ผู้ร่วมงาน ประเมินด้านนี้อยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.81, \sigma = 0.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าสมรรถนะอยู่ในระดับสูงทุกข้อ ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ปฏิบัติงานตามขอบเขตของวิชาชีพ / กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ ($\mu = 3.94, \sigma = 0.24$) ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีการใช้ข้อมูลร่วมกันระหว่างสหสาขาวิชาชีพและบันทึกการพยาบาลเกี่ยวกับผู้ป่วยคดีได้อย่าง ถูกต้องครบถ้วน มีประสิทธิภาพ, ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจ วินิจฉัย การรักษา อาการ แก่ผู้ป่วย เพื่อช่วยให้ผู้ป่วย และครอบครัว ตัดสินใจเกี่ยวกับการรักษาได้ ($\mu = 3.00, \sigma = 0.00$) ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7

ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะพยาบาลฉุกเฉินตามการรับรู้ของหัวหน้างาน
ตนเอง และผู้ร่วมงาน ในด้านกฎหมายและจริยธรรม (N=20)

รายการสมรรถนะ	สมรรถนะพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินตามการรับรู้ของ					
	หัวหน้างาน		ตนเอง		ผู้ร่วมงาน	
	μ (σ)	ระดับ	μ (σ)	ระดับ	μ (σ)	ระดับ
สมรรถนะที่ 5 : ด้านกฎหมายและจริยธรรม	3.60 (0.55)	สูง	3.85 (0.09)	สูง	3.81 (0.11)	สูง
33.ปฏิบัติงานตามขอบเขตของวิชาชีพ / กฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับการให้บริการ	4.00 (0.00)	สูง	3.90 (0.31)	สูง	3.94 (0.24)	สูง
34.ดูแลทรัพย์สินของผู้บาดเจ็บและส่งมอบอย่างถูกต้อง เหมาะสม และปลอดภัย	4.00 (0.00)	สูง	3.85 (0.37)	สูง	3.85 (0.37)	สูง
35.มีการใช้ข้อมูลร่วมกันระหว่างสหสาขาวิชาชีพและ บันทึกการพยาบาลเกี่ยวกับผู้ป่วยคดีได้อย่าง ถูกต้อง ครบถ้วน มีประสิทธิภาพ	3.00 (0.00)	ค่อนข้างสูง	3.70 (0.47)	สูง	3.65 (0.63)	สูง
36.รักษาลิขสิทธิ์ของผู้ป่วย ให้การพยาบาลผู้ป่วยอย่างเท่า เทียม ไม่เลือกชั้น วรรณะ เชื้อชาติ ศาสนา ไม่เปิดเผย ร่างกายผู้ป่วยโดยไม่จำเป็น ดูแลให้มีการยินยอมรักษา อย่างเหมาะสม	4.00 (0.00)	สูง	3.95 (0.22)	สูง	3.87 (0.35)	สูง
37.ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจ วินิจฉัย การรักษา อาการ แก่ ผู้ป่วยเพื่อช่วยให้ผู้ป่วย และครอบครัว ตัดสินใจเกี่ยวกับ การรักษาได้	3.00 (0.00)	ค่อนข้างสูง	3.85 (0.37)	สูง	3.77 (0.45)	สูง

2.2.7 สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง
และผู้ร่วมงาน ด้านการบริหารจัดการการดูแลผู้ป่วย

ผลการศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการการดูแลผู้ป่วย เมื่อพิจารณาตามการรับรู้
ของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน พบว่า

หัวหน้างานประเมินสมรรถนะด้านการบริหารจัดการการดูแลผู้ป่วยอยู่ในระดับสูง
($\mu=3.20$, $\sigma=0.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สมรรถนะอยู่ในระดับค่อนข้างสูงถึงสูง โดยข้อ
ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด คือ จัดให้มีการไหลเวียนผู้ป่วยอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การจัดลำดับการ
เข้ารับการรักษา การเคลื่อนย้ายผู้ป่วยหนักและผู้บาดเจ็บไปยังสถานที่รักษาอย่างรวดเร็ว

ปลอดภัย ($\mu = 4.00$, $\sigma = 0.00$) ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีจำนวนเท่ากัน 4 ข้อ คือ สามารถจัดอาคารสถานที่และระบบงานในหน่วยงานให้เหมาะสม สะดวก คล่องตัวในการปฏิบัติงาน ($\mu = 3.00$, $\sigma = 0.00$) สามารถควบคุมดูแล พร้อมทั้งจัดวัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ทางการแพทย์ต่างๆ ให้เพียงพอ และอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานตลอด 24 ชั่วโมง ทั้งในภาวะปกติและฉุกเฉิน ($\mu = 3.00$, $\sigma = 0.00$) สามารถบริหาร จัดการ ประสานความร่วมมือ เมื่อเกิดอุบัติเหตุหมู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\mu = 3.00$, $\sigma = 0.00$) สามารถจัดการ เกี่ยวกับอุบัติการณ์ที่สำคัญของหน่วยงาน มีวิธีการแจ้งให้รู้เกี่ยวกับอุบัติการณ์และการบริหารจัดการ ($\mu = 3.00$, $\sigma = 0.00$)

ตนเอง ประเมินด้านนี้อยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.73$, $\sigma = 0.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สมรรถนะอยู่ในระดับสูงทุกข้อ โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด คือ จัดให้มีการไหลเวียนผู้ป่วยอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การจัดลำดับการเข้ารับการรักษา การเคลื่อนย้ายผู้ป่วยหนัก และผู้บาดเจ็บไปยังสถานที่รักษาอย่างรวดเร็ว ปลอดภัย ($\mu = 3.85$, $\sigma = 0.37$) ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด 2 ข้อ คือ สามารถบริหาร จัดการ ประสานความร่วมมือ เมื่อเกิดอุบัติเหตุหมู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\mu = 3.00$, $\sigma = 0.00$) และสามารถจัดการ เกี่ยวกับอุบัติการณ์ที่สำคัญของหน่วยงาน มีวิธีการแจ้งให้รู้เกี่ยวกับอุบัติการณ์และการบริหารจัดการ ($\mu = 3.60$, $\sigma = 0.50$)

ผู้ร่วมงาน ประเมินด้านนี้อยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.69$, $\sigma = 0.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสมรรถนะอยู่ในระดับสูงทุกข้อ โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด คือ จัดให้มีการไหลเวียนผู้ป่วยอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การจัดลำดับการเข้ารับการรักษา การเคลื่อนย้ายผู้ป่วยหนัก และผู้บาดเจ็บไปยังสถานที่รักษาอย่างรวดเร็ว ปลอดภัย ($\mu = 3.85$, $\sigma = 0.41$) ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สามารถจัดการ เกี่ยวกับอุบัติการณ์ที่สำคัญของหน่วยงาน มีวิธีการแจ้งให้รู้เกี่ยวกับอุบัติการณ์และการบริหารจัดการ ($\mu = 3.54$, $\sigma = 0.61$) ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8

ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะพยาบาลฉุกเฉินตามการรับรู้ของหัวหน้างาน
ตนเอง และผู้ร่วมงาน ในด้านการบริหารจัดการการดูแลผู้ป่วย (N=20)

รายการสมรรถนะ	สมรรถนะพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินตามการรับรู้ของ					
	หัวหน้างาน		ตนเอง		ผู้ร่วมงาน	
	μ (σ)	ระดับ	μ (σ)	ระดับ	μ (σ)	ระดับ
สมรรถนะที่ 6 : การบริหารจัดการการดูแลผู้ป่วย	3.20 (0.45)	สูง	3.73 (0.12)	สูง	3.69 (0.14)	สูง
38.สามารถจัดอาคารสถานที่และระบบงานในหน่วยงานให้เหมาะสม สะดวก คล่องตัวในการปฏิบัติงาน	3.00 (0.00)	ค่อนข้างสูง	3.80 (0.41)	สูง	3.80 (0.41)	สูง
39.สามารถควบคุมดูแล พร้อมทั้งจัดวัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ทางการแพทย์ต่างๆ ให้เพียงพอ และอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานตลอด 24 ชั่วโมง ทั้งในภาวะปกติและฉุกเฉิน	3.00 (0.00)	ค่อนข้างสูง	3.80 (0.41)	สูง	3.72 (0.51)	สูง
40.จัดให้มีการไหลเวียนผู้ป่วยอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การจัดลำดับการเข้ารับการรักษา การเคลื่อนย้ายผู้ป่วยหนักและผู้บาดเจ็บไปยังสถานที่รักษาอย่างรวดเร็วปลอดภัย	4.00 (0.00)	สูง	3.85 (0.37)	สูง	3.85 (0.41)	สูง
41.สามารถบริหารจัดการ ประสานความร่วมมือ เมื่อเกิดอุบัติเหตุหมู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.00 (0.00)	ค่อนข้างสูง	3.60 (0.50)	สูง	3.57 (0.63)	สูง
42.สามารถจัดการ เกี่ยวกับอุบัติเหตุที่สำคัญของหน่วยงาน มีวิธีการแจ้งให้รู้เกี่ยวกับอุบัติการณ์และการบริหารจัดการ	3.00 (0.00)	ค่อนข้างสูง	3.60 (0.50)	สูง	3.54 (0.61)	สูง

2.2.8 สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน ด้านความเป็นผู้นำ

ผลการศึกษาสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน พบว่า

หัวหน้างาน ประเมินสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำอยู่ในระดับสูง ($\mu=3.37$, $\sigma=0.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าสมรรถนะอยู่ในระดับค่อนข้างสูงถึงสูง โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินอย่างมีประสิทธิภาพ ($\mu=4.00$, $\sigma=0.00$) ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด มีจำนวน 2 ข้อเท่ากัน คือ มีลักษณะ

ท่าทางการวางตัว กิริยวาจา พฤติกรรมบริการที่ดึงดูด เหมาะสม ($\mu=3.00$, $\sigma = 0.00$) และสามารถชักจูง ควบคุม กำกับ โน้มน้าวจิตใจคนให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ และงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างเหมาะสม ($\mu=3.00$, $\sigma = 0.00$)

ตนเอง ประเมินสมรรถนะด้านนี้อยู่ในระดับสูง ($\mu=3.60$, $\sigma = 0.35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าสมรรถนะอยู่ในระดับสูงทุกข้อ โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด คือ มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานอย่างมุ่งมั่นและเต็มที่ ($\mu=3.90$, $\sigma = 0.30$) ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ สามารถชักจูง ควบคุม กำกับ โน้มน้าวจิตใจคนให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ และงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างเหมาะสม ($\mu=3.60$, $\sigma = 0.60$)

ผู้ร่วมงาน ประเมินสมรรถนะด้านนี้อยู่ในระดับสูง ($\mu=3.67$, $\sigma = 0.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าสมรรถนะอยู่ในระดับสูงทุกข้อ โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด คือ มีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินอย่างมีประสิทธิภาพ ($\mu=3.81$, $\sigma = 0.48$) ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ตัดสินใจโดยมีสติสัมปชัญญะไม่ตื่นเต้นตกใจง่าย ควบคุมอารมณ์ และตัดสินใจแก้ไขปัญหาฉุกเฉิน ช่วยฟื้นคืนชีพได้รวดเร็วและถูกต้องเมื่อเผชิญกับภาวะฉุกเฉิน ($\mu=3.63$, $\sigma = 0.56$) ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9

ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะพยาบาลฉุกเฉินตามการรับรู้ของหัวหน้างาน
ตนเอง และผู้ร่วมงาน ในด้านความเป็นผู้นำ (N=20)

รายการสมรรถนะ	สมรรถนะพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินตามการรับรู้ของ					
	หัวหน้างาน		ตนเอง		ผู้ร่วมงาน	
	μ (σ)	ระดับ	μ (σ)	ระดับ	μ (σ)	ระดับ
สมรรถนะที่ 7 : ด้านความเป็นผู้นำ	3.37 (0.45)	สูง	3.60 (0.35)	สูง	3.67 (0.12)	สูง
43.มีลักษณะท่าทางการวางตัว กิริยาจาจา พฤติกรรมบริการ ที่ดีงาม เหมาะสม	3.00 (0.00)	ค่อนข้างสูง	3.80 (0.37)	สูง	3.72 (0.47)	สูง
44.มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานอย่างมุ่งมั่นและเต็มใจ	3.15 (0.37)	สูง	3.90 (0.30)	สูง	3.74 (0.48)	สูง
45.ตัดสินใจโดยมีสติสัมปชัญญะ ไม่ตื่นเต้นตกใจง่าย ควบคุมอารมณ์ และตัดสินใจแก้ไขปัญหาฉุกเฉิน ช่วยฟื้นฟู คืนชีพได้รวดเร็วและถูกต้องเมื่อเผชิญกับภาวะฉุกเฉิน	3.70 (0.47)	สูง	3.70 (0.47)	สูง	3.63 (0.56)	สูง
46.มีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้การ รักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินอย่างมีประสิทธิภาพ	4.00 (0.00)	สูง	3.85 (0.37)	สูง	3.81 (0.48)	สูง
47.สามารถชักจูง ควบคุม กำกับ โน้มน้าวจิตใจคนให้ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ และงานที่ได้รับ มอบหมายได้อย่างเหมาะสม	3.00 (0.00)	ค่อนข้างสูง	3.60 (0.60)	สูง	3.49 (0.61)	สูง

การอภิปรายผล

สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินโรงพยาบาลอุตรดิตถ์ ตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน ผลการศึกษาผู้ศึกษาอภิปรายโดยรวมและรายด้านดังต่อไปนี้

1. สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินโรงพยาบาลอุตรดิตถ์โดยรวม ผลการศึกษาพบว่า สมรรถนะตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.39$, $\sigma = 0.33$; $\mu = 3.70$, $\sigma = 0.09$; $\mu = 3.66$, $\sigma = 0.10$ ตามลำดับ ดังตารางที่ 2) ทั้งนี้อาจเนื่องจาก พยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ร้อยละ 75 มีระยะเวลาปฏิบัติงานมากกว่า 5 ปี ทำให้พยาบาลมีความสามารถด้านปฏิบัติการพยาบาลในระดับผู้เชี่ยวชาญ (Benner, 1984) คือเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ สามารถยังรู้ถึงสถานการณ์ต่างๆ สามารถวิเคราะห์เรื่องราวรวมถึงการตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็วและเหมาะสม นอกจากนี้พยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินมีอายุเฉลี่ย 33 ปี ซึ่งเป็นพัฒนาการเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้นมีความคิดกว้างไกลและรับผิดชอบ สอดคล้องกับเตือนใจพิทยวัฒน์ชัย (2548) ที่พบว่า พยาบาลมีอายุมากขึ้น ระดับวุฒิภาวะสูงขึ้น มีประสบการณ์มากขึ้นสามารถเข้าใจในสภาพแวดล้อมต่างๆ ย่อมพัฒนาตนเองให้เกิดสมรรถนะในด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น และสอดคล้องกับการศึกษาของนารี แซ่ฮึง (2543) พบว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ และจากการศึกษาของกุลวดี มุขมูล (2542) พบว่าผู้ที่มีอายุมากจะมีประสบการณ์ในชีวิตมาก และมักจะนำประสบการณ์ในอดีตพร้อมทั้งเหตุผลมาประกอบการปฏิบัติงานมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า อีกทั้งยังมีความสุขรอบคอบ สามารถวิเคราะห์แจกแจงถึงความเป็นไปได้ของข้อมูลที่ตนรับรู้ได้มากกว่า

นอกจากนี้โรงพยาบาลอุตรดิตถ์มีนโยบายพัฒนาคุณภาพระบบบริการรักษาพยาบาล โดยมุ่งเน้นให้มีการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลภายในปี พ.ศ.2550 (ศูนย์พัฒนาคุณภาพ รพ.อุตรดิตถ์, 2550) นี้ หัวหน้างานอุบัติเหตุและฉุกเฉินตอบสนองนโยบายของโรงพยาบาลและกลุ่มงานการพยาบาล โดยกำหนดให้พยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพในงานด้านคลินิกที่ตนเองรับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง (งานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลอุตรดิตถ์, 2548) สนับสนุนให้มีการพัฒนาความสามารถในการประเมินอาการผู้ป่วย โดยพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน (กองการพยาบาล, 2542) ซึ่งกำหนดให้พยาบาลวิชาชีพประเมินอาการที่เป็นอันตรายเสี่ยงต่อการเสียชีวิต จัดลำดับความสำคัญของปัญหาเร่งด่วนของผู้ป่วยแต่ละรายได้ทันที ข้อมูลที่ได้จากการประเมินอาการนำมาวางแผนการพยาบาลเพื่อบริหารจัดการช่วยเหลือดูแลผู้ป่วยให้พ้นภาวะวิกฤตฉุกเฉิน ปลอดภัยจาก

ภาวะแทรกซ้อนนอกจากนี้พยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินจะต้องมีการบริหารจัดการกับผู้ป่วย อุบัติภัยหมู่และทำงานเกี่ยวข้องกับผู้ป่วยคดีจึงต้องมีความรู้ด้านกฎหมายและจริยธรรม รวมถึง สนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรบุคคลอย่างต่อเนื่องโดยจัดทำแผนพัฒนาในหน่วยงานเรื่องการดูแล ผู้ป่วย การช่วยฟื้นคืนชีพ การรักษาพยาบาล ณ จุดเกิดเหตุ (งานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาล อุดรดิตถ์, 2550) และจัดประชุมวิชาการร่วมกับสหสาขา เดือนละ 1 ครั้ง เป็นอย่างน้อย อบรมและ ฝึกหัดด้านการฟื้นคืนชีพให้กับพยาบาลวิชาชีพทุกคนเป็นประจำทุกปี และร่วมปรึกษาปัญหาต่างๆ ในกลุ่มงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลผู้ป่วย และนำตัวชี้วัดหรือปัญหภายในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมา ร่วมกันแก้ไข เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำ ประกอบกับพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ร้อยละ 70 เคยได้รับการอบรมทางการแพทย์พยาบาลด้านอุบัติเหตุและฉุกเฉิน (แสดงดังตารางที่ 1) อาจทำให้เกิดการ เพิ่มพูนความรู้ความสามารถมากยิ่งขึ้น จึงทำให้พยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน มีความรู้ ความ เชี่ยวชาญเฉพาะทางในการปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนิตยา อินกลิ่นพันธุ์ (2540) ศึกษาพบว่า การได้รับการอบรมเพิ่มเติมทางการแพทย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการ รับรู้สมรรถนะในการปฏิบัติงานของพยาบาลประจำการ และการศึกษาของ กุลวดี อภิชาติบุตร และสมใจ ศิริกะมล (2547) ก็พบว่าการได้รับการอบรม มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะของพยาบาล วิชาชีพเช่นกัน จึงทำให้ผลการศึกษาสมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินโดยรวมอยู่ใน ระดับสูง ดังที่หัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงานประเมินสมรรถนะโดยรวมอยู่ในระดับสูง

2. สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ตนเอง และ ผู้ร่วมงาน จำแนกเป็นรายด้าน

2.1 สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ด้านการประเมินอาการ พบว่า

หัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงานประเมินสมรรถนะด้านนี้อยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.89$, $\sigma = 0.26$; $\mu = 3.66$, $\sigma = 0.19$; $\mu = 3.59$, $\sigma = 0.17$ ตามลำดับ ดังตารางที่ 3) ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากการประเมิน อาการ (assessment) เป็นขั้นตอนแรกของกระบวนการพยาบาลเป็นการแสวงหาและพิจารณา เกี่ยวกับข้อมูลผู้รับบริการ ซึ่งได้จากการสังเกต สัมภาษณ์ และตรวจร่างกาย (สุจิตรา เหลืองอมร เลิศและเอี่ยมพร ทองกระจาย, 2537)งานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลอุดรดิตถ์มีการพัฒนา กระบวนการดูแลผู้ป่วย ในเรื่อง การประเมินอาการ ซึ่งเป็นกระบวนการการดูแลที่สำคัญของการ บริการในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน เพื่อค้นหาปัญหาจากข้อมูล ประวัติของผู้รับบริการ โดย พยาบาลจะทำหน้าที่ในการประเมินอาการผู้ป่วยทันทีที่ผู้ป่วยมาถึง ณ ศูนย์กู้ชีพ พยาบาลจึงได้รับ การส่งเสริมเพิ่มพูนทักษะด้านการประเมินอาการ โดยการศึกษาอบรม และร่วมจัดทำแนวทาง

ปฏิบัติในเรื่องการคัดกรอง และประเมินอาการผู้ป่วย ซึ่งทางกลุ่มงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินได้จัดทำเป็นแนวทางปฏิบัติของหน่วยงาน เพื่อให้พยาบาลที่ทำหน้าที่คัดกรอง ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ซักประวัติอาการสำคัญ และประมวลผลจากการตรวจสภาพร่างกายเบื้องต้นได้ถูกต้องและครอบคลุม (งานอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลอุดรดิตถ์, 2550) นอกจากนี้หน่วยงานได้จัดให้มีการอบรมแก่พยาบาลวิชาชีพให้สามารถแปลผลคลื่นไฟฟ้าหัวใจที่สำคัญได้ทุกปี จัดทำคู่มือการเก็บส่งตรวจร่วมกับหน่วยงานพยาธิวิทยา (งานพยาธิวิทยา โรงพยาบาลอุดรดิตถ์, 2549) เพื่อให้พยาบาลใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเอเดเลอร์และเซนเฮา (Adler & Icenhour, 1993 : อ้างใน อรรถ ینگวสานุรักษ์, 2540) ที่พบว่าบทบาทของพยาบาลที่สำคัญที่สุดของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินคือบทบาทด้านการประเมิน อาการนอกจากนี้หัวหน้างานยังมีนโยบายให้มีการทบทวนการดูแลผู้ป่วยจากเหตุการณ์สำคัญ เช่น การช่วยเหลือผู้ป่วยจากอุบัติเหตุ ผู้ป่วยตายที่หน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน(แผนประจำปีงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน, 2550) ทำให้พยาบาลวิชาชีพมีความสามารถและประสบการณ์ในการประเมิน และจำแนกประเภทผู้ป่วยได้เป็นอย่างดี จึงเป็นเหตุให้หัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงานประเมินสมรรถนะด้านนี้อยู่ในระดับสูง (ดังตารางที่ 3)

2.2 สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ด้านการวางแผนการพยาบาล พบว่าหัวหน้างาน ตนเองและผู้ร่วมงาน ประเมินให้อยู่ในระดับสูง เนื่องจากการวางแผนการพยาบาลเป็นขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการพยาบาล ซึ่งการให้การพยาบาลในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินมีทั้งการพยาบาลที่เป็นอิสระและการให้การช่วยเหลือร่วมกับบุคลากรในทีมสุขภาพอื่นๆ (Selfridge Thomas, 1995 : อ้างใน อรรถ ینگวสานุรักษ์, 2540) พยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินจึงต้องมีการพัฒนาทักษะการดูแลผู้ป่วย สามารถสร้างแผนการพยาบาลที่ต่อเนื่องแก่ผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉินและร่วมสร้างแผนการดูแลผู้ป่วยอื่นๆ ได้ จากการดำเนินงานของงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ได้มีการจัดทำแผนการดูแลผู้ป่วยเฉพาะโรคต่างๆ ได้แก่ ผู้ป่วยกลืนเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน, แผนการดูแลผู้ป่วยบาดเจ็บทางศีรษะ เป็นต้น (งานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน, 2550) พยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน จึงมีส่วนร่วมในการวางแผนการดูแลผู้ป่วยทุกรายที่มาใช้บริการ นอกจากนี้กลุ่มงานการพยาบาลโรงพยาบาลอุดรดิตถ์มีนโยบายปรับปรุงการพยาบาล โดยเน้นการนำกระบวนการพยาบาลมาประยุกต์ใช้ในแต่ละหน่วยงาน และหัวหน้างานได้ตอบรับนโยบาย โดยให้ทุกคนมีส่วนร่วมดำเนินการวางแผนให้การพยาบาลผู้ป่วย ทั้งในระยะวิกฤตและฉุกเฉิน จนกระทั่งผู้ป่วยออกจากห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉิน มีการวางแผนส่งผู้ป่วยให้ได้รับการดูแลที่ต่อเนื่อง ทั้งในหอผู้ป่วยและเมื่อกลับสู่ชุมชนโดยให้ผู้ป่วยมีส่วนร่วมในการวางแผน (งานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลอุดรดิตถ์, 2548) นอกจากนี้พยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ส่วนใหญ่เป็นพยาบาลวิชาชีพระดับ 6, 7 ร้อยละ 50 และ 30 ตามลำดับ ซึ่งผ่านการ

ทำผลงานวิชาการด้านต่างๆ ของหน่วยงาน มีการวางแผนพัฒนาคุณภาพการพยาบาลในการดูแลผู้ป่วย กลุ่มฉุกเฉินและสามารถบันทึกแผนการพยาบาลในแบบบันทึกของหน่วยงานได้ อีกทั้งหัวหน้างานได้ จัดให้มี สุ่มตรวจ การบันทึกการพยาบาลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้กระบวนการดูแลผู้ป่วยมีความถูกต้อง ครบถ้วน จึงทำให้พยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินมีความสามารถในการวางแผนการพยาบาลได้เป็นอย่างดี หัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน จึงประเมินสมรรถนะด้านนี้อยู่ในระดับสูง

2.3 สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ด้านการปฏิบัติการพยาบาลฉุกเฉิน
ในภาวะวิกฤติ พบว่า หัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงานประเมินสมรรถนะด้านนี้อยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.75$, $\sigma = 0.43$; $\mu = 3.78$, $\sigma = 0.08$; $\mu = 3.76$, $\sigma = 0.07$ ตามลำดับ ดังตารางที่ 5) ทั้งนี้เนื่องจาก โรงพยาบาลอุตรดิตถ์ เป็นโรงพยาบาลตติยภูมิ ให้บริการผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ณ.จุดเกิดเหตุและ ในโรงพยาบาลตลอด 24 ชั่วโมง หน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินจะรับผู้ป่วยไว้สังเกตอาการ บริการ ผ่าตัดเล็ก ตลอดจนเป็นหน่วยรับฝากแพทย์และพยาบาล (งานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลอุตรดิตถ์, 2549) ดังนั้นพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินจึงต้องเป็นผู้มีสมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลฉุกเฉิน ในภาวะวิกฤติได้เป็นอย่างดี เพื่อแก้ไขภาวะวิกฤติ และฉุกเฉินของผู้ป่วยให้ผ่านพ้นภาวะวิกฤติจน ปลอดภัยจากการดูแลรักษาพยาบาล นอกจากนี้กลุ่มงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินได้ให้ความสำคัญกับการ สนับสนุน และส่งเสริมให้บุคลากรทางการพยาบาลในหน่วยงานมีการพัฒนาสมรรถนะด้านการปฏิบัติ กิจกรรมพยาบาลการดูแลผู้ป่วยฉุกเฉิน ดังจะเห็นได้ว่าพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินร้อยละ 70 เคย ได้รับการอบรมเพิ่มเติมด้านการพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน ส่วนผู้ ที่ยังไม่เคยผ่านการอบรม จะจัดให้มีพยาบาลพี่เลี้ยงช่วยให้คำปรึกษา แนะนำในการปฏิบัติการพยาบาล และมีการนิเทศ ติดตามการทำงานจากหัวหน้างานอย่างใกล้ชิด (งานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลอุตรดิตถ์, 2550) ดังผลการประเมินในแต่ละรายข้อพบว่า หัวหน้างาน ตนเอง และ ผู้ร่วมงานประเมินสมรรถนะในข้อเหล่านี้้อยู่ในระดับสูง ได้แก่ สามารถให้การรักษาพยาบาล เบื้องต้นได้ในภาวะฉุกเฉินในทุกระบบ / ปัญหาที่พบบ่อยๆ ได้ อย่างรวดเร็ว ถูกต้องและเหมาะสม , ปฏิบัติเทคนิคบริการพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว เช่น เจาะเลือด ให้ออกซิเจน ให้สารน้ำ ทาง หลอดเลือดดำ ทำแผล เป็นต้น, ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลที่มีความยุ่งยากซับซ้อนได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว เช่น สวมล้างกระเพาะอาหาร เย็บแผล เป็นต้น, ปฏิบัติการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน (Basic life support) และ / หรือการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นสูง (advance CPR) ได้ถูกต้อง ครบถ้วนตาม แนวทางที่กำหนด, ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลได้สอดคล้องกับแผนการรักษาของแพทย์, สามารถ ให้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นแก่ผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ณ จุดเกิดเหตุ เช่น การห้ามเลือด การ ดาม เป็นต้น ได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย, ผู้ป่วยหนักได้รับการดูแลอย่างถูกต้อง ได้แก่ การ

เปิดทางเดินหายใจ การให้น้ำตามความเหมาะสม และถูกนำส่งโดยรถ Ambulance มีอุปกรณ์ช่วยชีวิตพร้อมมูลและสามารถใช้เครื่องมือพิเศษได้ถูกต้อง ($\mu = 4.00, \sigma = 0.00$)

อย่างไรก็ตามในการประเมินสมรรถนะรายข้อที่หัวหน้างานให้คะแนนต่างจากที่พยาบาลประเมินตนเองและผู้ร่วมงานประเมิน เกี่ยวกับ ความสามารถช่วยแพทย์ทำหัตถการได้ถูกต้อง รวดเร็ว ปลอดภัย, เฝ้าระวังอาการหลังปฏิบัติการหัตถการพยาบาลอย่างเหมาะสม, สามารถส่งต่อข้อมูลที่จำเป็นของผู้ป่วยแก่พยาบาลหรือผู้ป่วยทุกรายเพื่อการรักษาพยาบาลที่ต่อเนื่องได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ($\mu = 3.00, \sigma = 0.00$) ทั้งนี้เนื่องจากการช่วยแพทย์ทำหัตถการที่มีความยุ่งยาก ซับซ้อน ต้องใช้ความสามารถของพยาบาลที่มีความรู้ และประสบการณ์สูง พยาบาลจำนวนร้อยละ 50 มีอายุต่ำกว่า 30 ปี และอีกจำนวนร้อยละ 50 มีอายุมากกว่า 30 ปี พยาบาลทั้งสองกลุ่มย่อมมีประสบการณ์ในการทำงานที่ต่างกัน จึงอาจมีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติการพยาบาลฉุกเฉินในภาวะวิกฤติที่แตกต่างกันได้ ดังที่นารี แซ่อึ้ง (2543) พบว่าประสบการณ์การปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ และจากการศึกษาของกุลวดี มุขมุล (2542) พบว่าผู้ที่มีอายุมากจะมีประสบการณ์ในชีวิตมาก และมักจะนำประสบการณ์ในอดีตพร้อมทั้งเหตุผลมาประกอบการปฏิบัติงานมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า อีกทั้งยังมีความสุขรอบคอบ สามารถวิเคราะห์แจกแจงถึงความเป็นไปได้ของข้อมูลที่ตนรับรู้ได้มากกว่า ผู้ที่มีอายุมากขึ้นจะมีสมรรถนะมากขึ้นด้วย จึงอาจทำให้หัวหน้าหน่วยงานประเมินสมรรถนะแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน อันเป็นผลให้คะแนนเฉลี่ยไม่ได้อยู่ในระดับสูง ส่วนสมรรถนะในการเฝ้าระวังติดตามอาการหลังปฏิบัติการหัตถการพยาบาลอย่างเหมาะสม อาจจะเนื่องมาจากการรับบริการมีเป็นจำนวนมากในแต่ละวัน เฉลี่ยวันละ 170 ราย พยาบาลอาจไม่ได้ติดตามอาการของผู้ป่วยหลังจากปฏิบัติการหัตถการพยาบาลอย่างเหมาะสมทุกราย ส่วนความสามารถส่งต่อข้อมูลที่จำเป็นของผู้ป่วยแก่พยาบาลหรือผู้ป่วยทุกรายเพื่อการรักษาพยาบาลที่ต่อเนื่องได้อย่างถูกต้องเหมาะสม กิจกรรมในข้อนี้อาจเป็นกิจกรรมที่หัวหน้างานอาจได้ข้อมูลที่ไม่ชัดเจน เนื่องจากการส่งต่อข้อมูลที่จำเป็นของผู้ป่วยแก่พยาบาลหรือผู้ป่วยแต่ละรายอาจกระทำในสถานที่ต่างกัน เช่น ส่งต่อทางโทรศัพท์ ส่งต่อในขณะที่ไปส่งผู้ป่วยที่หอผู้ป่วยใน เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ หัวหน้างานอาจจะเห็นหรือไม่เห็นก็เป็นได้ จึงประเมินสมรรถนะด้านนี้อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ส่วนพยาบาลและผู้ร่วมงานประเมินกิจกรรมทั้งสามข้อนี้อยู่ในระดับสูงทั้งนี้อาจจะเกิดจากความลำเอียงหรือเข้าข้างตนเองในการประเมิน ดังที่ อนงค์พร พะวรรัมย์ สรุปข้อจำกัดของการประเมินตนเองและเพื่อนร่วมงานเป็นผู้ประเมินว่า ข้อเสียของการประเมินตนเองคือ ผู้ประเมินอาจจะเข้าข้างตนเอง จึงทำให้ผลที่ได้จากการประเมินค่อนข้างสูงกว่าความเป็นจริง ส่วนเพื่อนร่วมงานอาจเกิดความลำเอียง ผลการประเมินที่ได้ อาจไม่ตรงกับความเป็นจริงได้

2.4 สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ด้านวิชาการ พบว่า หัวหน้างานประเมินสมรรถนะค่อนข้างสูง ($\mu = 2.93$, $\sigma = 0.18$) ตนเอง และผู้ร่วมงาน ประเมินสมรรถนะนี้อยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.62$, $\sigma = 0.15$; $\mu = 3.54$, $\sigma = 0.20$ ตามลำดับ ดังตารางที่ 6) อาจเนื่องจาก โรงพยาบาลอุตรดิตถ์เป็นแหล่งฝึกนิสิตแพทย์ พยาบาล และนักศึกษาเวชกิจฉุกเฉิน บุคลากรจึงต้องมีการพัฒนาเพิ่มพูนทักษะอยู่เสมอมาเสมอ หน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินจึงได้มีการเตรียมความพร้อมของพยาบาลให้มีความรู้ทางวิชาการสูง โดยได้จัดส่งให้เข้าศึกษาในระดับปริญญาโท และปริญญาตรี ตลอดจนศึกษาต่อในหลักสูตรระยะสั้น ได้แก่ การพยาบาลเฉพาะทาง การดูแลผู้ป่วยฉุกเฉิน พยาบาลกู้ชีพ เป็นต้น (งานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลอุตรดิตถ์, 2550) นอกจากนี้พยาบาลวิชาชีพที่อยู่ในหน่วยงานยังได้รับเชิญจากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ให้เป็นอาจารย์/วิทยากร สอนและให้ความรู้แก่นักศึกษาพยาบาล นักศึกษาเวชกิจฉุกเฉิน และองค์กรอื่นๆ ที่ร้องขอ จึงทำให้พยาบาลมีการพัฒนาตนเองด้านวิชาการสูงขึ้น ทำให้ตนเองและผู้ร่วมงาน ประเมินสมรรถนะนี้อยู่ในระดับสูง ส่วนหัวหน้าประเมินให้คะแนนสมรรถนะในระดับค่อนข้างสูง อาจเนื่องจากยังมีพยาบาลอยู่อีกร้อยละ 30 ที่ยังไม่เคยเข้ารับการอบรมความรู้ทางวิชาการด้านอุบัติเหตุและฉุกเฉิน จึงอาจมีความรู้และทักษะน้อยกว่าผู้ที่เข้าอบรมแล้ว สอดคล้องกับ ชาญ สวัสดิ์สาส์ (2537) ที่กล่าวว่าการศึกษาจะเป็นการช่วยพัฒนาบุคลากร ปรับปรุงความสามารถในการทำงานให้สูงขึ้น จึงทำให้หัวหน้าประเมินสมรรถนะนี้อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

เมื่อพิจารณารายข้อในสมรรถนะนี้ พบว่า หัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน ประเมินสมรรถนะความสามารถให้คำปรึกษาและแนะนำแก่ผู้ป่วยและญาติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพได้ถูกต้อง เหมาะสม อยู่ในระดับสูงทุกกลุ่ม ($\mu = 3.05$, $\sigma = 0.22$) เนื่องจากโรงพยาบาลอุตรดิตถ์ได้ผ่านการรับรองเป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ (ศูนย์พัฒนาคุณภาพ โรงพยาบาลอุตรดิตถ์, 2548) โรงพยาบาลอุตรดิตถ์ และกลุ่มงานการพยาบาลได้เน้นการส่งเสริมสุขภาพให้ผู้รับบริการสามารถดูแลตนเองได้ จึงทำให้ทุกหอผู้ป่วยและหน่วยงานตอบรับนโยบายด้านการส่งเสริมสุขภาพ งานอุบัติเหตุและฉุกเฉินซึ่งเป็นหน่วยงานที่วิกฤตรับผู้ป่วยที่ฉุกเฉิน เร่งรีบ ได้มีการเตรียมความพร้อมของผู้ป่วยเพื่อให้สามารถดูแลตนเองได้เมื่อกลับไปอยู่บ้าน โดยได้กำหนดให้มีการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยทุกราย ผู้ป่วยที่ต้องรับไว้ในอน โรงพยาบาล ผู้ป่วยที่นอนสังเกตอาการ และผู้ป่วยที่แพทย์อนุญาตให้กลับบ้าน พยาบาลจะให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วยและญาติ ถึงขั้นตอนการดูแลตนเองและการปฏิบัติตนเองอย่างถูกต้องเมื่อกลับบ้าน ประกอบด้วยหัวหน้างานได้มีการพัฒนาหน่วยงานให้เอื้อต่อการให้ความรู้และคำแนะนำแก่ผู้ป่วย และผู้รับบริการ โดยจัดหามุมสงบเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับผู้รับบริการสามารถรับข้อมูลข่าวสารจากทางโรงพยาบาลได้อย่างสะดวก มีการส่งเสริมให้พยาบาลได้ไปศึกษาอบรมเพิ่มเติม เพื่อให้พยาบาลมีความรู้ความชำนาญในการให้คำแนะนำแก่

ผู้ป่วยและญาติได้เป็นอย่างดี ในส่วนของหน่วยงานได้กำหนดแนวทางการดูแลผู้ป่วยฉุกเฉินในกลุ่มโรคต่างๆ เช่นการดูแลฉุกเฉินในผู้ป่วยเบาหวาน ข้อมูลเกี่ยวกับคำแนะนำอย่างละเอียดประกอบพยาบาลในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน มีประสบการณ์การทำงาน 5 ปีขึ้นไป ถึงร้อยละ 75 มีประสบการณ์ในการให้คำแนะนำแก่ผู้รับบริการเป็นประจำ จึงทำให้เกิดความชำนาญดังผลการประเมินของหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน ในรายชื่อ (ดังแสดงในตารางที่ 6) ที่ว่าสามารถให้คำปรึกษาและแนะนำแก่ผู้ป่วยและญาติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพได้ถูกต้อง เหมาะสมด้วยเหตุนี้จึงประเมินสมรรถนะรายชื่อนี้อยู่ในระดับสูงทุกกลุ่ม

2.5 สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ด้านกฎหมายและจริยธรรม พบว่าหัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน ประเมินสมรรถนะนี้อยู่ในระดับสูง($\mu = 3.60$, $\sigma = 0.55$; $\mu = 3.85$, $\sigma = 0.09$; $\mu = 3.81$, $\sigma = 0.11$ ตามลำดับ ดังตารางที่ 7) ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าลักษณะงานการให้บริการพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินมีความเกี่ยวข้องกับด้านกฎหมายและจริยธรรมอยู่ตลอดเวลา มีความเสี่ยงต่อการที่จะเกิดความไม่พึงพอใจกับผู้ป่วยและญาติได้ (แสวง บุญเฉลิมวิภาส, 2550) ทั้งนี้อาจเกิดจากความต้องการของผู้ป่วยมีความแตกต่างกัน ผู้ใช้บริการมีความคาดหวังสูงกับการบริการที่ได้รับ จึงอาจเกิดข้อพิพาท หรือถกเถียงเรียนได้ เมื่อผู้ป่วยและญาติไม่พอใจในบริการที่ได้รับ แม้บางครั้งพยาบาลจะทำได้ด้วยความบริสุทธิ์ใจในวิชาชีพ แต่อาจเกินขอบเขตหน้าที่ของตน โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และบางกรณีอาจกระทำโดยประมาทเลินเล่อ (สุดาพรรณ ธัญจิรา และวนิดา ออประเสริฐ, 2540) หัวหน้างานจึงมีนโยบายให้พยาบาลปฏิบัติงานภายใต้ขอบเขตวิชาชีพและตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้พยาบาลในหน่วยงานได้อบรมวิชาการในเรื่องกฎหมายวิชาชีพการพยาบาล เพื่อป้องกันพยาบาลซึ่งอาจถูกฟ้องร้องได้ นอกจากพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉินจะต้องดูแลผู้ป่วยทั้งด้านร่างกายและจิตใจแล้ว ยังต้องเก็บรักษาทรัพย์สินของผู้ป่วยซึ่งไม่มีญาติอย่างถูกวิธี พร้อมทั้งส่งมอบทรัพย์สินของผู้ป่วยให้ได้รับความปลอดภัย การบันทึกข้อมูลที่ต้องการ ชัดเจน และให้ประโยชน์ต่อรูปคดีเป็นสิ่งจำเป็น ไม่เปิดเผยความลับ รู้จักการเก็บจำข้อมูลอย่างถูกต้องตามรูปแบบต่อจรรยาวิชาชีพและกฎหมาย (ศูนย์พัฒนาคุณภาพ โรงพยาบาลอุตรดิตถ์, 2544) ประกอบกับการให้บริการในห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉินเป็นการบริการที่เร่งรีบที่เกี่ยวข้องกับความเป็นความตายของผู้รับบริการ (อุบล ยี่แสง, 2550) พยาบาลจึงต้องมีการพิทักษ์สิทธิ์ของผู้ป่วย หน่วยงานจึงกำหนดนโยบายในการบริการ โดยยึดหลักผู้ป่วยที่มีความรุนแรงและอันตรายต่อชีวิต จะได้รับการบริการก่อนเสมอ (ศูนย์พัฒนาคุณภาพ โรงพยาบาลอุตรดิตถ์, 2544) นอกจากนี้ยังให้บริการโดยไม่เลือกชั้นวรรณะ เชื้อชาติ และศาสนา ส่วนผู้รับบริการที่จำเป็นต้องรับไว้ทำการรักษาในโรงพยาบาล หรือต้องทำหัตถการที่มีความเสี่ยงพยาบาลจะอธิบายให้เข้าใจ และให้มีการลงชื่อยินยอมทำการรักษาจากผู้ป่วยหรือญาติก่อนเสมอ

โรงพยาบาลอุตรดิตถ์ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง โดยในปี 2549 ได้จัดอบรมความรู้ด้านกฎหมายและจริยธรรมในการให้บริการให้กับบุคลากร และกลุ่มงานการพยาบาลสนองตอบนโยบายของโรงพยาบาลอุตรดิตถ์ โดยจัดให้พยาบาลวิชาชีพเข้ารับการอบรม (กลุ่มภารกิจด้านบริการวิชาการ โรงพยาบาลอุตรดิตถ์, 2550) นอกจากนี้ยังจัดทำแนวทางการให้ข้อมูลแก่ผู้รับบริการ ส่วนผู้ป่วยที่มีอาการวิกฤต จะได้รับการบริการก่อนเสมอจนจนวาระสุดท้ายของผู้ป่วย จัดให้มีมุมสงบที่พยาบาลสามารถดูแลญาติ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยได้ และเปิดโอกาสให้ญาติมีส่วนร่วมในการตัดสินใจรักษาร่วมกับแพทย์ นอกจากนี้หัวหน้างานจะพิทักษ์สิทธิผู้ป่วยโดยเฉพาะผู้ป่วยเด็กและสตรี โดยจัดสถานที่ให้บริการเฉพาะที่มิดชิดไม่เปิดเผย (กลุ่มงานจิตเวช โรงพยาบาลอุตรดิตถ์, 2547) จึงทำให้หัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน ประเมินสมรรถนะด้านนี้อยู่ระดับสูง แต่อย่างไรก็ตาม หัวหน้างานได้ประเมินสมรรถนะรายชื่อที่อยู่ในระดับค่อนข้างสูงอยู่ 2 ข้อคือ การให้ข้อมูลร่วมกันระหว่างสหสาขาวิชาชีพและบันทึกการพยาบาลเกี่ยวกับผู้ป่วยคดีได้อย่างถูกต้องครบถ้วน มีประสิทธิภาพ และการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจ วินิจฉัย การรักษาอาการแก่ผู้ป่วยเพื่อช่วยให้ผู้ป่วยและครอบครัว ตัดสินใจเกี่ยวกับการรักษาได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการบริการที่หน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินเป็นงานที่เร่งรีบ บางครั้งผู้ป่วยมีอาการวิกฤตต้องได้รับการช่วยเหลืออย่างรวดเร็วทันที พยาบาลจึงอาจมีข้อบกพร่องในการให้ข้อมูลแก่ผู้ป่วยและญาติได้ และการให้ข้อมูลและบันทึกเกี่ยวกับผู้ป่วยคดีเป็นหน้าที่ของหัวหน้าเวร พยาบาลส่วนใหญ่จึงไม่มีบทบาทในด้านนี้ จึงทำให้หัวหน้างานประเมินสมรรถนะ 2 ข้อนี้อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

2.6 สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ด้านการบริหารจัดการการดูแลผู้ป่วย

พบว่า หัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงาน ประเมินสมรรถนะด้านนี้อยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.20$, $\sigma = 0.45$; $\mu = 3.73$, $\sigma = 0.12$; $\mu = 3.69$, $\sigma = 0.14$ ตามลำดับ ดังตารางที่ 8) ทั้งนี้อาจเนื่องจากการปฏิบัติงานในหน่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉินเป็นบริการที่เร่งรีบ เกี่ยวข้องกับความเป็นความตายของผู้ใช้บริการ เกี่ยวข้องกับกฎหมายต่างๆ ทั้งกฎหมายวิชาชีพและกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของผู้ป่วยและญาติ พยาบาลในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินจึงต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการการดูแลผู้ป่วยสูง ไม่ว่าจะเป็นด้านการจัดการสถานที่ให้เอื้อต่อการเข้าถึงของผู้ใช้บริการให้สะดวกรวดเร็ว การบริหารจัดการวัสดุอุปกรณ์ให้มีความพร้อมใช้อย่างเพียงพอ การจัดการให้ผู้ใช้บริการได้รับการตรวจรักษาอย่างทั่วถึง เท่าเทียมกัน และเหมาะสมกับลักษณะของผู้ป่วย ตลอดจนการประสานงานการช่วยเหลือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้รับบริการได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่องและปลอดภัย (สุดาพรรณ ธัญจิรา และวนิดา ออประเสริฐศักดิ์, 2540) ดังจะเห็นได้ว่า ในปี 2549 หน่วยงานได้มีการพัฒนา ปรับปรุงอาคารสถานที่ให้พร้อมรับผู้ป่วย ตลอดจนการจัดเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ให้พร้อมใช้ และเพียงพอ

ต่อความต้องการตลอด 24 ชั่วโมง มีการซ่อมรับสถานการณ์วิกฤต อุบัติเหตุใหญ่, อุทกภัย (ซ่อมแผน จังหวัดอุดรดิตถ์, 2550) เพื่อให้พยาบาลมีทักษะในการบริหารจัดการการดูแลผู้ป่วยในภาวะวิกฤต และสถานการณ์ต่างๆ ได้ นอกจากนี้ยังจัดให้มีการไหลเวียนของผู้ป่วยอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและการเข้ารับการรักษา การเคลื่อนย้ายผู้ป่วยหนัก และ ผู้บาดเจ็บ ไปยังหอผู้ป่วยได้อย่างรวดเร็ว ปลอดภัย ไม่มีภาวะแทรกซ้อน (ศูนย์พัฒนาคุณภาพ โรงพยาบาลอุดรดิตถ์, 2544) สอดคล้องกับที่ อุบล ยี่เฮง (2550) กล่าวว่า การรักษาที่ห้องอุบัติเหตุ และฉุกเฉินนั้นเป็นการบริการที่เร่งด่วน มีผู้มาใช้บริการอยู่ตลอดเวลา บางครั้งมีจำนวนมากในคราวเดียวกัน บทบาทของพยาบาลจึงต้องบริหารจัดการให้มีการไหลเวียนของผู้ป่วยเข้า-ออกจากห้องฉุกเฉิน ด้วยความรวดเร็ว ปลอดภัยจากภาวะแทรกซ้อน และเตรียมพร้อมรับผู้ป่วยรายใหม่ที่จะเข้ารับการรักษาต่อไป จึงทำให้หัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงานประเมินสมรรถนะด้านนี้อยู่ในระดับสูง

2.7 สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ด้านความเป็นผู้นำ พบว่า หัวหน้างานตนเอง และผู้ร่วมงาน ประเมินให้คะแนนในสมรรถนะนี้ได้ในระดับสูง เนื่องจากการบริการของอุบัติเหตุและฉุกเฉิน เป็นการบริการที่เร่งรีบ ซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้รับบริการ พยาบาลจะต้องประสานงานกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการตัดสินใจที่รวดเร็วและฉับไว นอกจากนี้การบริการงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินเป็นการบริการด่านหน้า ต้องเผชิญกับภาวะวิกฤติฉุกเฉิน พยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน จะต้องเป็นผู้วางตัวได้เหมาะสม เพราะต้องเผชิญกับผู้ป่วยและญาติอย่างหลากหลาย ดังนั้นในหน่วยงานจึงมีนโยบายให้พยาบาลทุกคนเข้ารับการอบรมด้านพฤติกรรมบริการ การวางตัวที่เหมาะสม (ศูนย์พัฒนาคุณภาพ โรงพยาบาลอุดรดิตถ์, 2544) สอดคล้องกับพยาบาลที่เข้าไปประจำการใหม่ หัวหน้างาน จะปฐมนิเทศทางด้านพฤติกรรมบริการ การปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย นอกจากนี้พยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ยังต้องปฏิบัติงานในสภาวะการณ์ที่ฉุกเฉิน ซึ่งมีผู้ป่วยวิกฤติ ต้องช่วยฟื้นคืนชีพ ต้องใช้การตัดสินใจที่รวดเร็ว และต้องรู้จักติดต่อประสานงานให้มีประสิทธิภาพ และปฏิบัติงานในทีมได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินอย่างมีประสิทธิภาพเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง พยาบาลจะต้องมีทักษะในการสื่อสารกับผู้ร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติอย่างถูกต้องชัดเจน เพื่อให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลอุบัติเหตุ มีการมอบหมายงานเป็นทีม สนับสนุนให้พยาบาลทุกคนทำหน้าที่เป็นหัวหน้าทีมเพื่อฝึกความเป็นผู้นำ ส่วนพยาบาลที่มีประสบการณ์น้อยจะมีพยาบาลอาวุโสเป็นที่ปรึกษาในกรณีที่เกิดข้อขัดแย้งและไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังสนับสนุนให้พยาบาลได้เข้ารับการอบรมด้านการบริหารงาน โดยพยาบาลวิชาชีพระดับ 7 ขึ้นไป จะทำการ

อบรมเข้าสูการเป็นผู้ตรวจการนอกเวลาราชการ (กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลอุดรดิตถ์, 2550)
เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบหนึ่งของสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำจากเหตุผลต่างๆ
ดังกล่าวจึงทำให้หัวหน้างาน ตนเอง และผู้ร่วมงานประเมินสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำอยู่ใน
ระดับสูง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved